

ناداوری آمانو

■ مدیرکل آژانس بین‌المللی انرژی اتمی: مفاد بند T برجام را با پروتکل الحاقی راستی آزمایی می‌کنیم

صفحه ۲

فرمانده ارتش پاکستان با فرمانده کل سپاه دیدار کرد

درخواست پاکستان برای دریافت تجربه بسیج

صفحه ۲

حمایت ترامپ از کودتای بن سلمان

■ رئیس‌جمهور آمریکا: به‌ملک سلمان و ولیعهد عربستان اعتماد زیادی دارم آنها خوبی می‌دانند چه می‌کنند

■ بن سلمان با اخراج محافظان نخست‌وزیر لبنان او را تحت‌الحفظ ریاض در آورده است
منصور هادی و سعد حریری در بند سعودی

صفحه ۱۵

هزاران گام در راه است

و دل مشتاق و من حیران

رهبر انقلاب در درس خارج فقه:

راهپیمایی اربعین نماد پرشکوه پیروان اهل بیت است

صفحه ۲

چقدر زیبایی خدا می‌داند!

■ حسین قدقانی

همین راه هم انتظار نداشتیم از این زانوی خراب که یک‌چهارم آخر راه را بتوانم پیاده بیایم و همین چند دقیقه پیش، از بلندی دومین پل شهر، چشمم بیفتد به گنبد و گل‌دسته حرم اقا! «السلام علیک یا ابا عبدالله!» اینجا قیامت است! همه هستند! حتی غایبان! دل آدمیزاد اینجاست و کدام قلب است که اینجا ننهد! چند دقیقه‌ای زل زدم به آن افق طلایی و اینک پایین پل، گوشه‌های نستهمان به این متن که با این خستگی، لایذ بیشتر از چند خط نخواهد بود! هیچوقت برای نوشتن متنی، اینقدر خسته نبودم، به حدی که لزش زانوهایم را حس کنم اما هیچوقت هم برای نوشتن متنی، اینقدر مشتاق نبودم! نمی‌دانم این دریا جمعیت پیش رو را با کدام تعبیر، وصف کنم؟! حماسه‌های است که همه حماسه‌های قبلی، پیش کوچک است! شکوهی است که همه شکوه‌های قبلی، پیش کوچک است! زیاد دیده بودم که آدم‌ها در جایی و در روزی، سخن با زبان اشک بگویند اما تا این حد گرم و گیرا و زلال، فقط مختص همینجاست... و اینجا «کربلا» است! و آخر هم همان شد که یزید و یزیدیان نمی‌خواستند! و همان شد که عقیده بنی‌هاشم دیده بود! واقعا هم اینجا، جز زیبایی، به چشم نمی‌آید! این، عاقبت همه دین‌ستیزی‌ها و همه عاشوراستیزی‌ها و همه کربلاستیزی‌هاست! این، فرجام همه دشمنی‌ها با زیارت عاشورا و اسام عاشوراست! آری! خون بر شمشیر، پیروز شد و تمام! اربعین به این حرارت، یعنی اولاد آدم، عاشورای حسین بن علی را فراموش نکرده‌اند! از محرم، بیش از ۲ هفته می‌گذرد لیکن هنوز باید پرسید: «باز این چه شورش است که در خلق عالم است؟! چقدر دسته؛ خدا می‌داند! چقدر نوحه؛ خدا می‌داند! چقدر جمعیت؛ خدا می‌داند! چقدر فدایی سیدالشهدا؛ چقدر پیر و جوان و زن و مرد؛ خدا می‌داند! چقدر اشک؛ فقط خدا می‌داند! چقدر عشق؛ خدا می‌داند! چقدر لطف و کرامت و بزرگی؛ خدا می‌داند! و فقط خدا می‌داند اینجا چه خیر است! اینجا: کربلا... ۳ روز مانده تا اربعین! دوستان همسراه، صدایم می‌کنند! زانوهایم می‌لرزد اما نه اندازه دل! اللهم ارزقنی شفاعة‌الحسین یوم‌الورود.

نگاهی به مجموعه شعر «سفرنامه با صاد» سروده سیدمهدی موسوی

بوی تربت حسین

مستقلی می‌دهند: «بهتر است در ازای هر قدم کشف شاعرانهای نذر کفشداری حرم کنم سینه‌سرخ‌ها یکی لانه می‌کنند در میان کفش‌ها و من این درنگ‌های شاعرانه را مرور می‌کنم» موسوی در اشعار این مجموعه در مواجهه با صحنه‌هایی که می‌بیند، خواننده خود را در زمان پرواز می‌دهد و او را به محرم سال ۶۱ هجری و صحرای کربلا می‌برد. او حالتی را که در زوار سیدالشهدا(ع) در مسیر پیاده‌روی به چشم می‌آید، به واقعه عاشورای حسینی پیوند می‌زند و خواننده را به «هزار و چهارصد بهار پیش» برتاب می‌کند.

«مرد عاشقی پایه‌پای جاده می‌رود از خودم سوال می‌کنم: «چتر او کجاست؟» ناگهان هر دو آستین او میان بادها به هر طرف کشیده می‌شود با سوال دیگری به خود جواب می‌دهم: «با کدام دست؟»

می‌روم به عمق ماجرا پهلوان لشکری به روی اسب مشک آب بر دهان وای اگر...» صفحه ۱۴

اهل فن و آنانی که در زبان‌شناسی دستی دارند، بر این باورند زبان یک موجود زنده است که با توجه به شرایط سیاسی، اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی خود را تغییر می‌دهد تا پاسخگوی نیاز جامعه باشد و شاعر نیامی هم وظیفه دارد هم‌زمان با تغییراتی که در پیرامون خود و در شعر روزگار می‌افتد، خود را به روز کند. در اشعار این مجموعه ما شاهدیم شاعر نه تنها از زبان روز برای بیان شاعرانه خود سود جسته، بلکه نسبت به یک واقعه بزرگ که در روزگار کنونی احیا شده، بی‌تفاوت نبوده و با زبان شعر نسبت به آن واکنش شاعرانه نشان داده است:

«دشت‌های این حوالی آشناست سرزمین پیش رو حیاط خلوت خداست ما رسیده‌ایم این زمین کربلاست

مجدد حماسه اربعین زده و آن را در قامت کلمات آورده است. فروغ فرخزاد معتقد است «شعر خلق مجدد زندگی است» و در اشعار «سفرنامه با صاد» ما خلق مجدد یک حماسه بزرگ را در لباس واژگان می‌بینیم:

«کار و بار اهل ذوق، سکه است کشف این مناظر بدیع دم به دم به رهروان وادی هنر مجال ابتکار می‌دهد» صفحه ۴۳

«کوله‌پشتی، پابرهنگی، موکب، جاده، عمود و...» همه واژه‌هایی است که طی سال‌هایی که پیاده‌روی اربعین با جمعیت میلیونی به اجرا درمی‌آید با آن آشنا شده‌ایم و به گوش‌مان خورده است. شاعر این مجموعه نیز با استفاده از همین عبارات دست به ابتکار و خلق اشعاری زده که بر جان مخاطب می‌نشیند و به عبارتی شاعر با اشعارش آیینهای پیش روی خواننده گرفته تا خود را در آن برانداز کند و نسبت خویش با پیاده‌روی اربعین را بسنجد. او از همین عبارات، ترکیب‌هایی بیرون آورده که نشان از خلاقیت شاعر دارد. شاعر حتی در آشنایی‌زایی نیز موفق بوده و با عبارات آشنا موقعیت‌های شاعرانه تازه‌ای خلق کرده است:

«باهرته با عصای چوبی بلند رو به گنبد حرم، ادای احترام می‌کند بغض در گلوی او شکست قطره‌های اشک بر صلیب روی سینه‌اش نشست ساعت دلش با چهار عقربه تپید رفت و در میان ازدحام جمع گوشه ضریح را گرفت دامن حقیقت مسیح را ...»

* «بوی تربت حسین» صفحه ۱۸

اشعار این کتاب اغلب حماسی است و شاعر کوشیده در این کتاب اشعاری ارائه کند که علاوه بر شعور دربردارنده شور نیز باشد؛ اشعاری که نشان‌دهنده عظمت این سیل خروشان مردمی است و تا اندازه‌ای حماسی است که خواننده پس از اتمام کتاب حس غرور می‌کند. یکی از نکاتی که در اشعار این کتاب به چشم می‌آید، «موضع‌مند بودن» آن است. شاعر در این اشعار تنها روایتگر صرف آنچه در مسیر پیاده‌روی اربعین می‌بیند نیست، بلکه حضور فعالی در جهان شعر خود دارد و خواننده خود را از آن بی‌نصیب نمی‌گذارد. اشعاری که نشان می‌دهد شاعر در فضای سیاسی - اجتماعی روزگار خود زیست می‌کند و نسبت خود با آن را برای خواننده روشن کرده است.

ادامه در صفحه ۵

تاکتیک «انگلیسی» در خدمت استراتژی «آمریکایی»

نقشه‌های برجامی بازماندگان چرچیل

■ محمدابراهیم کریمی

سنجش نسبت «استراتژی» و «تاکتیک»، یکی از اصلی‌ترین دغدغه‌های موجود در حوزه روابط بین‌الملل محسوب می‌شود. در یک تعریف ساده، استراتژی، طرح درازمدتی است که برای نیل به یک هدف مشخص طراحی و تبیین می‌شود و تاکتیک، جزئیات تصمیم‌های استراتژیک را در بر می‌گیرد. به عبارت بهتر، تاکتیک، تصمیم و راهکار و حتی در مواردی ابزاری است که برای تحقق یک استراتژی به کار گرفته می‌شود. اگرچه تعاریف استراتژی و تاکتیک، ساده و گویا به نظر می‌رسد اما در حوزه روابط بین‌الملل، ما با آسیب‌هایی مانند خلط استراتژی‌ها و تاکتیک‌ها یا عدم تناسب میان این دو، روبه‌رو هستیم. فراتر از آن موضوع زمانی پیچیده‌تر می‌شود که «رویکرد تاکتیکی» یک بازیگر، در خدمت «تحقق استراتژی» بازیگری دیگر به کار گرفته شود.

مطابق اخبار موجود، قرار است «بوریس جانسون» وزیر خارجه انگلیس با هدف رایزنی با سناتورهای دیگر مقامات آمریکایی «درباره «حفظ برجام» به ایالات متحده سفر کند. جانسون در تازه‌ترین سخنان خود از برجام به عنوان یک پیروزی دیپلماتیک یاد کرده و خواستار حفظ توافق هسته‌ای از سوی کنگره آمریکا شده است. سوال اصلی اینجاست: آیا سفر وزیر خارجه انگلیس به آمریکا با هدف «تکمیل پازل استراتژیک آمریکا» در قبال ایران صورت می‌گیرد یا ساکنان خانه شماره ۱۰ داونینگ استریت در لندن، واقعا در صدد حفظ برجام و تقلبی تمام‌عیار با متحد سنتی و دیرین خود هستند؟ در این خصوص نکاتی وجود دارد که نمی‌توان بسادگی از کنار آنها گذشت.

۱- بوریس جانسون پس از سخنان اخیر «دونالد ترامپ» در قبال توافق هسته‌ای، بلافاصله از تلاش کشورش برای جلوگیری از ابطال برجام خبر داد. وی ۲۲ مهرماه در این خصوص اظهار داشت: «کنون این احتمال وجود دارد که کنگره برجام را پاره کند اما من باید این نکته را مشخص کنم که بعید است چنین اتفاقی رخ دهد، چون ما تلاش خواهیم کرد دوستان و همپیمانانمان را در کنگره متقاعد کنیم که برجام، معاهده‌ای ارزشمند است.

ادامه در صفحه ۵